

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῶν Θεοπνεύστων Βιβλίων τῆς Νέας Διαθήκης,
ἡ περὶ τῆς ἀγράφου παραδόσεως.

§. 1.

Η Ἐκκλησία τῷ Χριστῷ μεταχειρίζεται μὲν ἡ τὰ θεόπνευστα Βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἔχει δὲ ἡ τὰ Βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὡς ὑπαγορευθέντα ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἡ ἐνὸς Ἁγίου Πνεύματος, ἡ διὰ τῶν Προφητῶν, ἡ Ἀποστόλων ἐκδοθέντα εἰς ἡμᾶς, τὰ ὅποια ὀνομάζομεν Θεόπνευστα, Ἀγιογραφα, ἡ Κανονικά (ὡς περιέχοντα θεῖας κανόνας, ὅπερ χρεωσθῆμεν εἰς τὴν Πίσιν, ἡ εἰς τὰ ἥδη νὰ ἀκολουθῶμεν) πρὸς διαφωρὰν τῶν ἀποκρύφων τε ἡ ἀκανονίστων· διότι ἔστία τῆς κατ' ἡμᾶς Γεραρχίας εἶναι τὰ θεόπνευστα λόγια, ὡς λέγει Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης (α) εἰς τὰ ὅποια ὡς ἀληθῆ ἡ ἀναμφίβολα ἐπερειδόμενοι πιστεύομεν, ἐπειδὴ εἰς τὰ περὶ Θεοῦ δὲν ἔχομεν χρεῖαν ἀνθρωπίνων λογισμῶν· διότι ἰξέυρομεν πῶς ὁ Συλλογισμὸς ἐπενοήθη παρὰ τῶν φιλοσόφων, ὡς ὄργανον τοῖς διαλεγόμενοις εἰς κατασκευὴν, ἡ ἀνασκευὴν τῶ προκειμένων· ὡς ἀποδίδασκίτην σκαπάνην, ἡ γην δικέλλιον εἰς τὸν σκαπανέα, ἡ τὴν κώπην εἰς τὸν πλέοντα, ἡ οἱ περὶ Θεοῦ λόγοι δυσθεώρητοι, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν ἀκατάληπτοι ὄντες εἰς πᾶσαν τὴν γεννητικὴν φύσιν, ἡ εἰς ἐκείνας ὅπερ ἐμποδίζει ἡ ἐκ τῆς ἁμαρτίας γενόμενος ζόφος, ἡ τὸ παχὺ τῆτο σῶμα, διὰ τῆτο χρεωσθῆμεν οἱ Ἐυσεβεῖς νὰ μὴ ἀμφιβάλλωμεν εἰς τὰ τῆς Θείας Γραφῆς, ἡ ἐξ ὅλης ψυχῆς μας νὰ ὑποτάσσωμεν πᾶν νόημα εἰς αὐτὴν, μιμνήμενοι τὸν Ἀβραάμ, ὅπερ ἀπεφάσισε κατὰ τὴν θεῖαν προσαγῆν νὰ θυσιάσῃ τὸν μονογενῆ τε Υἱὸν Ἰσαὰκ, ἡ τὸν Νῶε ὅπερ ἐπίστευσε τὸν μετ' ὀλίγον γεννησόμενον κατακλυσμὸν.

§. 2. Λοιπὸν ἡ Θεία Γραφή εἶναι ὁ Λόγος τῷ Θεῷ, ὁ παρὰ τῷ Θεῷ Πνεύματος ἀποκαλυφθεὶς, ἡ τοῖς Προφήταις, ἡ Ἀποστόλοις λαληθεὶς, ἡ ἐν ταμείοις σημιωθεὶς, διδάσκων τοὺς ἀνθρώπους περὶ τῆς ὑπάρξεως τῷ Θεῷ, τῆς Θελήσεως, ἡ τῶν λοιπῶν· ὅς ἀγραφὸς ὢν ἕως τῷ Μωϋσέως, ὕστερον ἄρχισε νὰ γράφεται τόσον εἰς τὰς Γεράς Βίβλους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, δι' ἃς ἀνωτέρω ἔπομεν, ὅσον ἡ εἰς τὰς βίβλους τῆς Καινῆς Διαθήκης, αἰτινες διαλαμβάνουσι τὴν ἑνσαρκον Σωτήριον οἰκονομίαν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ· τὴν Ἐυαγγελικὴν αὐτῷ διδασκαλίαν, ἡ τὸ κήρυγμα τῆς ἑρανίης Βασιλείας, μόνῃ σωτηρίας πρόξενος, ἡ πῖσις ἀληθῆς τῆς Ἀποστολικῆς Καθολικῆς, ἡ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας· Πᾶσαι δὲ αἱ τῆς Καινῆς Διαθήκης βίβλοι Γεραὶ, αὐταὶ ἀριθμῶνται.

Θεόπνευστοι βίβλοι τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Ὅτι δὲν πρέπει ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ νὰ ἀμφιβάλλωμεν εἰς τὰ τῆς Γραφῆς.

Τι εἶναι ἡ Θεία Γραφή.

Ἐως ποτε ἡ ἀγραφὸς ὁ λόγος τῷ Θεῷ.

§. 3.

(α) Ἐκκλησ. Γεραρχ. κεφ. α. ἐδαφ. 4.